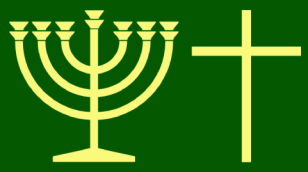

Библиска доктрина за апропријација и оданочување на земјоделски производи

Петокнижие

Затоа, фараонот нека најде човек разумен и мудар, и нека го постави над земјата Египетска. Нека го направи ова фараонот: нека постави надзорници над земјата, и нека ја собере петината од земјата Египетска во седумте плодни години. И нека ја соберат целата храна од тие добри години што доаѓаат, и нека складираат жито под раката на фараонот, и нека ја чуваат храната во градовите. И таа храна ќе биде залиха на земјата за седумте години глад што ќе бидат во земјата Египетска, за да не пропадне земјата од глад. Битие 41:33-36

И ја собра целата храна од седумте години, што беше во земјата Египетска, и ја складираше храната во градовите; храната од полето, што беше околу секој град, ја складираше таму. Битие 41:48

И почнаа да доаѓаат седумте години глад, како што рече Јосиф. И глад беше во сите земји, а во целата египетска земја имаше леб. Кога целата египетска земја гладуваше, народот извика кон фараонот за леб. И фараонот им рече на сите Египќани: „Одете кај Јосиф; што ќе ви каже, правете.“ Битие 41:54-55

И Јосиф ги хранеше татко си, браќа си и целото семејство на татко му со леб, според нивните семејства. А леб немаше во целата земја, зашто гладот беше многу голем, така што земјата Египетска и целата земја Хананска онесвестија од гладот. И Јосиф ги собра сите пари што се најдоа во земјата Египетска и во земјата Хананска за житото што го купуваа, и ги донесе парите во фараоновиот дом. А кога снемаа пари во земјата Египетска и во земјата Хананска, сите Египќани дојдоа кај Јосиф и рекоа: „Дај ни леб! Зошто да умреме пред тебе? Зашто снема пари!“ А Јосиф рече: „Дајте го вашиот добиток, а јас ќе ви дадам за вашиот добиток, ако снема пари.“ И го доведоа својот добиток кај Јосиф. И Јосиф им даде леб во замена за коњи, за овци, за добиток и за ослиња; и ги хранеше со леб за целиот нивни добиток за таа година. Кога заврши таа година, дојдоа кај него во втората година и му рекоа: „Нема да криеме од нашиот господар дека нашите пари се потрошија; и нашите стада добиток се кај нашиот господар; ништо не остана пред нашиот господар, освен нашите тела и нашите земјишта. Зошто да умреме пред твоите очи, и ние и нашата земја? Купи нè и нашата земја за леб, и ние и нашата земја ќе бидеме робови на фараонот; и дај ни семе, за да можеме да живееме, а не да умреме, за да не запустиме земјата.“ И Јосиф ја купи целата земја Египетска за фараонот, зашто Египќаните ја продадоа својата нива, бидејќи гладот ги засили. Така земјата стана фараонова. А народот го пресели во градови од едниот крај на Египетската граница до другиот. Само земјата на свештениците не ја купи, зашто свештениците имаа дел од фараонот, и јадеа од својот дел што им го даваше фараонот; затоа не ги продадоа своите земјишта. Тогаш Јосиф им рече на луѓето: „Еве, денес ве купив вас и вашата земја за фараонот; еве ви семе, и посејте ја земјата. А од плодот, петтиот дел ќе му го дадете на фараонот, а четири дела ќе бидат ваши, за семе на нивата, за ваша

храна, за вашите домаќинства и за храна на вашите деца.“ А тие рекоа: „Ти ни го спаси животот; нека најдеме милост пред нашиот господар и ќе бидеме слуги на фараонот.“ И Јосиф го постави законот во земјата Египетска, кој важи до ден денес, дека фараонот ќе ја добие петтината, освен само земјата на свештениците, која не му припаѓа на фараонот. Битие 47:12-26

Анализа:

Закуподавач: Фараон (Влада / Монарх / Претседател / Држава)
Закупец: Земјоделци

Министер / Секретар за земјоделство: Џозеф Зафнатпанеах „Носителот на семето“

Распределба на земјоделско земјиште: Најмалку 20% од вкупната површина на земјиштето треба да биде обработливо

Буџет и управување со профит:
Данок и десеток: 20%
(10% за фараонот; 10% за свештениците - црквите и нивните земјишта се ослободени од данок.)
Нето плата на земјоделците: 80%
(40% за семе од нива - сеење; 40% за храна)

Секој град треба да може сам да си обезбеди храна.

За максимална ефикасност, луѓето треба да живеат близу до снабдувањето со храна.

Економијата која не е поткрепена од храна (ни злато, ни сребро, ни пари, ни криптовалути итн., туку од храна) на крајот ќе пропадне. Бавно, но сигурно.

Дури и за време на глад, храната има цена и треба да се купи. Таа никогаш не е бесплатна.

Парите ќе пропаднат за време на екстремен глад. Алтернативата ќе биде системот на размена (храна за добиток, коњи, стада, магариња, време - вработување/услуга). Спроведете политика БЕЗ РАБОТА БЕЗ ЈАДЕЊЕ (2. Солуњани 3:10).

Секој што може да го контролира снабдувањето со храна, може да донесува закони и да ги контролира луѓето.